Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ”. - [1968]”, i Worm, Jacob: . - *[1968]*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732061920/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

SUPPLICATIONER 1672 - 80

220 HANS KONGELIG MAJ^TS VELKOM
til Ods Herred, J Allerstørste Underdanighed Offereret.

1 Velkommen Norden-Sool Velkommen Rigets øye,
For hvilken himlens telt til Jorden sig maa bøye
3 Ods herret, Landets kant, dig tager udi Faun,
Thi dine fied er fuld af Konge-Gunst og gavn.
Dit Himmel-*Perspectiv* paa stierne-Ziiret teppe,
6 For kort tiid duulte sig, som under skiul og skieppe,
Det var af ydmyghed for kongens Ansigts Sool,
For kongens ære, som er Nordens anden *Pol*.
221 9 For kort tiid trætte var Jmellem Sool og Maane,
Der blev een himmel-tvist for Kongens Lyss at laane,
Een Sool formørket blev een anden lyssed op,
12 Hvis Naade-straaler naaer til Solens Kreds og Krop. –
Naturen Kiemped selv med sig om dig at skue,
Thi Maanen stod i Vey for Solens stierne-lue,
15 Sit lys hun tendte da udaf dit ansigts-skin,
Langt blidere den nu giør hver et natte trin.
Saa kiær er da din Gunst paa himmelhvalte stæder,
18 Saa kiær dit ansigt-lys, hvorved sig alle glæder,
At Nattens Dronning selv oplyses udaf dig,
Hun være vil din Glands til *punct* og prike liig. –
21 Hvad maa du tenke nu, at Jordens runde Klodde,
Dog ønsker her du est paa landets Spids og Odde,
Hver Axet-gule Krop giør ydmygst bøn og buk,
24 Odsherreds Odder fem udøser tusind Suk.

222 Ods Herreds fem Odder. –
Ved Skandssen (1). [*Korshag*] først giør bøn med (2.) *Kongs-øers* Nebbe,
At Kongen blomstre maa, men til er floed og Ebbe,

27 Dernæst og (3.) *Attrups* Reen, med (4.) *Ordrups* Næss og Arm,
Samt (5.) *Odbognibe* dig indsvøber i sin barm. –
Du *Sion*-signed Mand er jo vor Freed og frelsse,
30 Du est vor live-lyst, vi derfor dig nu helsse,
Med ydmygst Siæle bøn, at du paa fiende-jagt,
Maa vorde Sejer-Helt, med Lycke, mood og magt. –
33 Gud spende selver Garn for alle Kongens fiender,
Gud styrke Kongens Sværd, at hand dem overvinder,
Gud hidsse Jord og Lufft (som Mynder) Vind og Vand,
36 Paa Kongens hver U-ven, at de udryddes kand.
Blæs nu i Jægerhorn, du himelsalig Lykke,
At alting skicke maa sig effter Kongens tykke,
223 39 Blæs [Frelsse,] Freed og Fryd, nedleg hver stød og Storm,
Som modgang puste vil det ønsker
Nicøp: Aug. 1672. *Jacob Worm.*

5 ALLERUNDERDANIGSTE SUPPLICATION
til
hans Kongl: Mayst.
Min allernaadigste arve-Herre og Konning.

1 Høimilde Konge-Sool, ô du *monarke*-Stierne
Kristalle-Fyrsters Speil, ald mildheds frugt-riig kierne
3 Lad falde ned paa mig i dag et Stierne-skud
Af naade-Himmel-Kreds! det lønne Himlens Gud!
See mig i ydmygst støv ned hos din stool at ligge
6 Lad mig i muld og sand en Naade af dig tigge
O Konge! i Guds navn giv mig et stykke brød
Der for med bøn og suk ieg takker til min døød.
9 Gud røre Kongens haand at hand sit Spiir vil bøje
Og paa min *supplicatz* nedslaae et mildheds øje.
Kiig til din tieners suk med fromheds *perspectiv*
12 Og i min lykkis døød indblæss ny aand og liv
For ni Gudinders skyld skriv ikkun ni bogstaver
Jeg [tæler] CHRISTIAN de ædle Lykkens gaver
15 Gud derfor Kongen fri fra modgang stød og storm
Derom anmodis Gud af ydmygst *Jacob Worm.*

93v

KONG CHR. 5. NATIVITET OG GLÆDES-FØDSELS DAG

kortelig beskrefvet og offererit dj 15. Apr. [1676]
aff Jacob Worm Da Rectore udi Schlangerup-Skole.

1 Blinck op, o *Naade-Sool, Du Landsens ære Fader,*
Blinck op med Gunst og Glands! Din Mildhed mig tillader
3 Imod *Din Horizont* at kiige Lidet op,
Skienck mig En Straale aff *Din Naadis Stiærne-Trop!*
Blinck op paa *denne Dag*, men Jeg for *Kongens* Throne
6 Nedsætter mig i Støv med Bønners Ønske-Thone
Lyck-ønske-Offer Jeg paa *Kongens Fødsels Dag*
Frembærer, Gid at det maac være till Behag!
9 Jeg troer, At Huer *Planet* Lychsalig haver været
udi *Din Føde-Stund*, og Det Minut har Æret,
Da *Daner-Konge-Soell* tog første Luffte-Drag,
12 Og aff det Dronning-Bryst drack første Sucker Smag.
94r Jeg troer Det Soele-Lius og Alle Stierners Lamper
Har peeget paa det Gulv og paa De Fliise-Kamper,
15 Hvor *Dronning-Moder* har Din Vugge-Giengell satt
Og Himlen med den Melck har *Naadis* [*Slok*] indlatt.
Jeg troer At Huer *Comet* Sit True-Riis monn' dempe
18 Oppaa *Din Fødsels* Fæst, At Tidernes Ulæmpe
Skuld ey Formørckelsser indføre i [det] Aar
Den Store CHRISTIAN Sitt Alders Maall opnaar.
21 Tilstæd mig, At Jeg *Din Nativitet* maa stille
Nu effter Himlens Lob og De [*Planeters*] ville
En *ævig Almanack* Jeg om *Din Føde-Soel*
24 Nedlegge vill i Dag ved Foeden aff Din Stoell.
J Dag er Du i Aar med CHRISTO, Der Hand vilde
Anfange Embedet, og Helved-Magt forspilde:
27 Paa Himlen da randt op *Hans Soell Den 30te,*
Din Soell Den 30te seer vi i dag at lee.

Vill *Du* igiennemgaae De Tredeve *Calender,*
30 Paa Livets Riime-Stock, Du visselig bekiender
Att *GUD Dig* Sielv har leedt og styret dine Trinn,
Ved Ordets Lygte og ved Aandens Øye-Skinn.
33 Som at *Din Fødsels Sooll* i *Oxens* Tegn logerer,
Og Hornet-Oxens Huuss Din Vugge herbergerer
Ved HERRENS *Alter-Horn* Saa est Du vell bevahrt,
36 Og Læbers Øxen Du for Gud ey haffver spahrt:
Udi *De Andre Tegn Din Sooll* har Glad fremvundet
Guds Ansigts Sooll for *Dig* paa Himlen ey har blundet,
39 For Soolens Ansigt der vell graener titt en Skye,
Som dog forsvinder, naar Att Soolen frem vill gry.
Lad Lyckens *Influentæ* opjage Mulm og Taage,
42 Lad og en Huirvell-vind aff Hendes Krinckell-Kraage
Udi Dit Levnets Kreds udpuste Lidt Uveyr,
Saa skall dog *Jacobs* Lius omkring Dig slaa sin Leyr.
45 *Gud* læss Sielv Din *Planeet,* Lad *Ham* faa Læbers Kalve,
Det Heele Hierte Hand begiær, og ey det Halve,
Hand er *Din Pohus* og *Din* Siæles Øye-Meed,
48 Hand hår opreyst for *Dig* Sit Hoorn i Salighed.
Du *Mand* af *Oxens Tegn* skall Øxen-Offer bære
For Gud aff Hierte-Fæ ved Ordets reene Lære,
51 Guds Frygt, Rætfærdighed affværge skall fra *Dig,*
De Fienders Had og Horn, som stanger Svigelig.
Guds Frygt, Rætfærdighed er Alter-Hoorne Tvende,
54 Som mod Hver Fiende-Horn kand Dyst saa tapper rende,
De er et Hierte-Span paa Din Gud-Sooren Siæll,
Som dig bepryder fra Din Jsse till Din Hæll.
57 Komm, *Naadig Konge,* Kom, og lidet mig geleide
Udi *Din Aare-Gang:* Huer Tegn Jeg overveyde,
Og fandt, At *Soolens* Glandtz oppaa Din Hoved-Top
60 Udgyder Salighed, og velder Naade op.
Thi først i *Vederen,* og udi *Buckens* Bolig
Gud krohner Aaret, og giør *Kongen* Rask og Rolig,

63 Som Fæde Kalve-Hiord fremvoxer *Kongens* Huus,
Der Fra *Gud* vælter Sielv Huer Anstøds Steen og Gruus.
J *Tvillingen* har *GUD Dig Tvilling*-[Riger] skæncket,
66 Og *Dem* i Ævig Fred og Forbund lagd og Læncket,
Dem styrer Du ogsaa ved *Tvilling* Dyders Skiold:
GUDS FRYGT, RÆTFÆRDIGHED er *Kongens* Værn og Vold.
69 Hans Seyr og Salighed med *Krabben* ey tilbage
Bortviiger, men *Guds* Gunst mod *Kongen* skall tiltage:
Uvenners Traadtz og Treck skall staae i *Krabbens* Tegn,
72 Og skall tilbage gaae aff *Kongens* Arffve-Egn!
Omkring *Kong Salomon* opvarted' *Tolfv Sølfv-Løver:*
Omkring *Kong* CHRISTIAN (Att Jngen *Ham* bedrøver)
75 Staaer *Engle-Løver* Fleer, Som aff Tiennistagtighed
Er Hans Liiff-Guard' oppaa Huer *Konge* Vey og Fiæd.
Ved *Kongens Løve-Vagt* En *Jomfru*, er *Guds* Kircke,
78 J *Jomfru*-Reenheds Tegn lår Hand *Guds* Ære vircke,
Thi den *Religion*, Som er En *Jomfru* Reen
Handthæves Kydsk og Karsk foruden Rynck og Meen;
81 Der maae ey gives *Kald* ved Guld, ved Gunst, ved Gaffve,
Thi det er *Kongens* Bud: *Huo Kircke-Kald vill Hafve:*
Ved Lærdom og ved Dyd luck Kircke-Dørren op!
84 Om Du vilt regnes blant *Den rette Præste-Trop.*
Guds Frygt en *Jomfru* er i *Kongens* Hierte-Tempell
Rætfærdighed Den er En *Konge-Vægt* og Stempell:
87 *Guds* Reene Dyrckelse i Første Veye-Skaall
Er lagd, og *Rætten* i Den Anden har Sit Maall.
Saa *Scorpionens* Stiært og Gifft-bestrøgen Hahle
90 Slætt intet skall formaae: Huo, Som vill handle, tale
[Mod] *Kongens* Stooell og Spiir aff *Scorpione*-Mund
Ved *Scorpione*-Braad skall trædes need i Grund.

93 *Guds Bue-Skyttere* skall *Kongens* Hær beskytte,
Som har Sit Hov'dt-Qvarteer i *Kongens* Tældt og Hytte,
Som lærer *Kongens* Haand at spænde Buen rætt,
96 Og udi *Skyttens* Tegn at dræbe Fienden Slætt.
J *Fisk*- og *Vand-Mands* Tegn De Søe-Casteeler seyler,
Gud Sielv er *Admiral*, Hans Ord-*Compas* ey feyler
99 Stadt *JESU* Sielv till Roors mod Fienden stærck og strunck,
Att *Kongen* giffve kand paa Hannem Fyr og Funck.
Saa signe *Himlens Gud* vor *Konges* Aar og Alder!
102 Den *Konge*, Som *Gud* Sielv blandt *Kongerne* befalder,
Den *Konge*, Huis Gemyth kun lutter Fromhed er,
Som Ald Rætfærdighed beviisser mod Enhver.
105 *Gud* Lad *Hans Fødselsdag vell komme 100 Gange*
Ræt som en Jubel-Fæst! Hans Aar de vorde mange!
Hans Lycksom Dagis Tall skall være Gylden Tall,
108 *Og Huer Hans Lefve-Stund, J Himle, signe skall!!!*

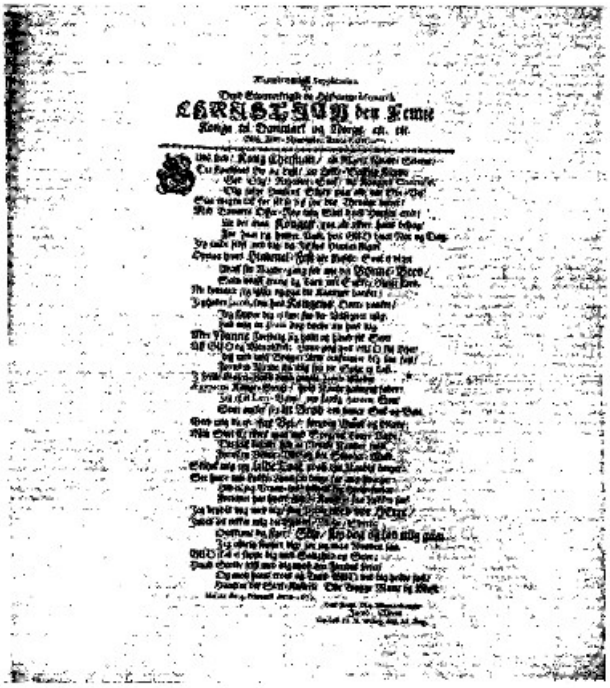

CHRISTIAN den Femte

Konge til Dannmark og Norge etc. etc.

ALLERUNDERDANIGST SUPPLICATION

Til
Dend Stormæktigste og Højbaarne Monarch
CHRISTIAN den Femte
Konge til Danmark og Norge etc: etc:
Min Aller-Naadigste Arve-Herre.

1 GUds fred/ Kong Christian/ alt Rigets Naade-Stierne/
Du Landsens Liv og Lyst / du Lykke-Safftig Kierne/
3 God Dag / Regenter-Sool/ du Kongers *Contrafei*,
Dig følge Himlens Skyts paa ald din Leve-Vej!
Saa megen tak for sidst/ ieg for din Throone bærer/
6 Med Bønners Offer-Røg, min Siæl dend Himlen ærer/
At det maa Kongen gaa alt effter hans behag/
For ham jeg holder Vakt hos GUD huer Nat og Dag.
9 Jeg talde sidst med dig/ da JEsus Himlen stiget/
Oppaa hans Himmel-Fest dit Ansikt-Sool ej viget
Udaff sin Naade-gang for mit det Bønne-Brev/
12 Som udaff trang og Tarv mit Sukke-Hierte skrev.
Nu kommer ieg igien og paa dit kammer banker/
Jeg heder *Jacob* som hos Kongens Dørre vanker/
15 Jeg slipper dig ej læt/ før du Velsigner mig;
Lad mig en *Jsraël* dog vorde nu hos dig.
Min Naune Førstelig sig holt/ og hand fik Sejer
18 Aff GUD og Mennisken: Hand slog hos GUD sin Lejer/
Jeg med min Bønne-Arm omfauner dig saa fast/
Foruden Naade du mig fra dit Spijr ej kast.
21 I Feede Gosen-Land dend gamle *Jacob* Møder
Ægyptens Konge-Gunst/ hvis Naade hannem føder:
Jeg er et *Levi*–Barn / een fattig *Aarons* Søn/
24 Som ønsker sig lit Brød ved lutter Suk og Bøn.
Beed mig da ej: far Vel/ foruden Gunst og Glæde;
Min Siæl sig ellers maa med Sorgens Taare Væde/

27 Du selff befalet har at skiencke Naader fuld
Foruden Venne-Vild/ og det Sinober-Muld.
Skienk mig een Lilde Taar udaff din Naadis beeger:
30 See huor mit Lykke-Lyus saa lenge for mig hveeger:
Hid til jeg Venne-løs/ hidtil jeg Hielp-forlat
Fortæret har hvert Aar! Kund' ej faa Lykken fat!
33 Jeg brydis dog med dig / som *Jacob* med vor HErre/
Jndtil du rekker mig dit Gylden-Naade-Sperre:
Omskiønt du siger: Slip/ slip dog og lad mig gaa;
36 Jeg aldrig slipper dig/ før ieg maa Naaden faa.
GUD skal ej slippe dig med Salighed og Sejer;
Hand Stride selff med dig imod din Fiendis Lejer/
39 Og mod hans trots og Træk: GUD ved dig holde fast/
Hand er dit Siæl-Kasteel: Din Trygge Muur og Mast.

Hafniæ die 4. Februarii Anno 1677.

Hans Kongl. Maj. Allerunderdanigste
Jacob Worm
Vice-lect. SS. Th.
Wiburg. Rect. Sch.
Slang.

316 WIBORIGS WELKOM
thill Hans [kongelige] Mait.
Den Stormectigste och Høybaarne
Monarch
CHRISTIAN Den Fembte
wor Aller nadigste Arfve Herre och
Konning
[Allerunderdanigst] Jndgifvet [Om aftenen Ved 7 slet
udj Domkirchen her i Viborg d. 21. Julij 1680]
Af 1. Sam: Cap. 7 vers: 15.16.17.

1 Saa kom J Salig tid, Høynadig lande Fader
At fremme Allis gafn, Gud hade dem dig hader,
3 Wi seer dit [Ansicts] Soel, Af nade straaler fuld
Och dine [øyens] lius [uddeeler] mildheds guld,
Saa kom J Salig tid, med fryd, och fred och leyde,
6 Du som med himlens Sverd har dempet strid och feyde.
Gud lade dine fied och fødspor fulde staae
Med løcke dryb och dug, At Alting well maa gaae
9 Saa kom J Salig tid, kom Samuel Guds første,
Guds *Bethel* venter dig, nest Gud est du den største
Som kierchen wogte schall sampt Skol och *Hospital*
12 De samptlig sucker dybt, ô konge os husvall.
Saa kom J Salig tid, du Rigetz Erckedommer
Wor Byes Gilgal med stor fryd, med dantz och trommer,
15 Dig møder ventendis, alt got Ald gunst och gafn,
Thi lofvet vere Du, som [kom] J herrens nafn.
317 Saa kom J Salig tid, vor Raadstue *Mispa* Sucker
18 Thill Rettens Styre mand, hver till din foed sig bucker.
Wi ynsker kongens huus, maae vere *Ramah* stoer
Ja høyt till Himmel sal, huor Herrens Altar boer
21 Tack, tusind ær' och tack, min ydmyghed nedgifver
For kongens Naadestoell, Hans Majestet for blifver

Saa Himmel mild J mod, sin vorned kircke søn
24 Som for sin kongis liif, Gud ofrer suck og bøn,
Wiborigs Alter suck, min pen for kongen bærer
Wiborigs kiercke priis, der kongen Altid æret.
27 Den mand som himlene, self ærit hafve vill
Jeg med mit bleck och pen ald hæder setter till.
Well dannerkonning bold, well dig och alle dine
30 Well dem dig tiener tro, din Suite Af de fine
Och giefve Rigens mend, den faure Addel flock,
Gud salfve, signe self, med himlens naaders noch,
33 Gud af sin Rigdombs dyb Ald hyldist kongen skiencke
Gud kongens hierte till, sit eget hierte lencke,
At dapperhed och dyd, Guds fryct, retferdighed,
36 Maa giøre Land och wand, Af himlens fylde feed.
Saa Danmarcks fordum floor maae [dog] engang opducke,
Der till J Himle self, en krafte dør oplucke.
39 Thi kongens mod och mact, gaar altid der paa ud
At Riget stande maae saa prydet som en brud,
Wer da wellkommen nu, som Abraham af Slaget
42 Du sparde Jngen flid, du aldrig warst forsaget
Thi ofrer Jeg J dag, om icke vin och brød
Som *Melchisedeck*, Dog Ald ære till min død,
318 45 Jeg Jeg ær-priselig en [*Zadocks*] søn frembtræder
Mod kongens [Ansicts] glands, med plictig pris Jeg qveder
Min æresang och suck, At Gud Ald stød och storm
48 For Kongen dempe vill, det ynsker

Jacob Worm.

116 TIL GYLDENLØVE

Høy og Welbaarne Herre
Hands Høy Excellence H' Gyldenløve
Høymilde fromme *Patron* og min Velfærts Naadige
Protector.

1 Blinck op du Nordens Soel, du parred Rigers Ære,
J dit *Cliente*-Tall lad mig indregnet være;
3 Thi Himlens Middags Soel, Naturens *Perspectiv*
Seer og paa Jordens Klimp og giver alle Liv.
Dit Ansigts Straale-Kreds omfavner og de ringe
6 Som ligger dybt i Muld, kand sig ey høy're svinge
Dend giver Trøst og Løst i hver en Barm og Brøst
Som af Forfølgers Braad er klemt og Hierte-krøst.
9 Jeg ligger ned i Støv midt for din Naade-Throne
Du Dyders blancke Speil og Førsters Ære-Krone
Et eenest Øye-[vink] er som et Stierne-skud
12 Udaf dit Ansigts Glands, som bær mig Løckens Bud.
See ey paa dette [Brev-]Papiir og Bleck, og Linner
Men hør paa mine Suck, dit Engle-Ansigt skinner
15 For hvert et Sucke-Brøst, som Soelens glimre-Lock
Omskiønt vi tastes an af U-vens vrimle Flock.
Jeg *Jacob* er forfuldt af *Labans* Skade-Tropper
18 Hver Naadens Vey og Vern for mig de gierne stopper,
Dend Hadske *Esau* ey skaaner Mord og Mod,
Dog Himlen har sat Vagt om det U-skyldig Blod.
21 Hielp Seyer-Herre, Hielp du Rigets Heldte-Løve
Du som mod Fiendens Arm tord' mandig Styrcke prøve
Du har sat Seyer-Fied i Norskens Klippe-Kandt
24 Det maa en Avinds-Mand bekiende uden tant.
117 Tack, tusend Æ:r' og Tack paa begge Rigers Vegne
Din Kampe-varig Roes og Soel skal aldrig blegne,

27 Tack for hver Seyer-Slag med Fare uden Flugt
Du holdte Dapper Heldt, saa Fiendens Arm blev bugt.
Stod du da Klippe-fast, et Levend' Slot og Fæste,
30 At Fienden torde ey med Mod og Magt dig gieste,
O! stat endnu, stat fast, som blant *Metaller* Guld
Som *Løven* iblandt Dyr, saa vær mig *Løve* huld;
33 Thi *Esau* mig har forfuldt foruden brøde,
Men min u-skyldig Siæl slig antast tør ey skiøde,
Dend heede Guld-Smeds Jld jo skader icke Guld
36 Naar det af Krafft og Dyd u-svigelig er fuld.
Mit Brød, mit søde Brød Kong *Fridrichs* Ædle Gave
Kong *Christians præsens*, ieg maa ey lenger have
39 Mit lidet [*Nørbeck*] Kald det Danske *Cancellie*
Fra mig forvexlet har; saa staar ey Løcken bi.
Men skal ey *Persers* Lov og *Meders* sicker stande
42 Og u-foranderlig i alle Kongens Lande
Samt tvende Kongers Haand bekræfftet med *Sigill*,
Jeg ellers alt for høy en Lantring setter til.
45 Jeg er nu Venne-Løs, du alles Ven og Herre
Saa lad U-løckens Garn min Velfært ey besnerre,
Jeg er nu Hielpe-løs, du alles Hielper est,
48 Jblant *Patroners* Tall du er *Patronen* best.
Min Vælfært Haabe-løs i Knæ maa snarlig segne
U-venners Skylle-Flod, Jld Strøm paa mig vil regne
51 Men lad din Naade-Dug husvale *Jacobs* Siæl,
Du est ey *Esau*, ieg holder dog din Hæl.
Min [Bønne-]Suck og Graad tør med din Naade fegte
54 Jmod U-venners Flock, imod U-løckens Knægte,
Jeg siger til mig selv: Stat *Jacob*, stat kun fast,
Fra saadan Hertes Gunst du vorder ey forkast.
57 Saa gæck i Løvens Fied, end og med lutter Naade,
Gack til Kong *Christian*, tal mig til ævig baade

At ieg beholde maa mit fattig støcke Brød,
60 Du derfor hvile skal i Himlens Læcke-Skiød.
Paa vrang Beretning jo tit følger vrange Domme
Men du kand endre det, du Soel for alle fromme,
63 Lad see *Conjunctio* dend lyckelig' *Aspect*
Maa være mellem dig og mig din ydmyg Knægt.
At *Oppositio* din Naade ey skal hindre;
66 Thi lad dit Mildheds Lys for mig ey vorde mindre,
Naar kongen er udj en Hiertens from *Humeur*
Da tal om Naade for din ydmygst *Serviteur*.
118 69 Sig: Naadig Konge lad dend fattig *Jacob* nyde,
Din Naade lad U-ven ey fra dit Ansigt skyde,
Hands ydmyg Bod og Bøn, tar du fra ham hands Kald
72 J Sorrig, Suck og Graad hand vist da vorder qvald.
Med fleere Gyldne Ord af Løve Mund og Tunge,
Ey nogen *Musicant* kand bedre Thone siunge
75 Vær for min Velfært da et Naades *Positiv*
Min halve døde Siæl oprcys fra Død til Liv.
Contramandeer det som imod din Knægt er spundet
78 Opløs det Nelde-Garn, som mod min Siæl er tvundet,
Lad mig beholde dog mit [*Nørbeck*] Kalds *Annex*
Gud rive skal da dig udaf U-lycker Sex.
81 Din Himmel-høye Lov skal over Himlen drive,
Din Æres *Horizont* skal aldrig maalet blive,
Din Naades *Poli*-høyd [da] icke tages kand,
84 Gud lad mig hielpes ved dend *Gyldenløve* Mand.